

EVOLUȚIA PRODUSELOR DE ÎMBRĂCĂMINTE PENTRU TENIS FIMININ

Maria MANOLE, st. gr. DDP-131M
Coordonator științific: conf. univ., dr. Irina TUTUNARU

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Lucrarea prezintă rezultatele unui studiu realizat asupra istoricului dezvoltării produselor de îmbrăcăminte pentru practicarea sportului de performanță și anume a tenisului feminin. Se prezintă etapele de evoluție a acestui sortiment de produse vestimentare începând cu anul 1860, când femeile au început masiv să practice acest sport și până în prezent.*

Cuvinte cheie: *produse din tenis, produse pentru femei, sortiment.*

Introducere

Istoria tenisului datează mii de ani. Jocul a fost creat pentru prima dată de către călugării europeni pentru a fi jucat în scopuri de divertisment în timpul ceremoniilor religioase. La început, mingea a fost lovită cu mâna. Curând mănușa din piele a intrat în existență. Aceasta a fost repede înlocuită cu un mâner adaptabil pentru a mări eficiența serviciului mingii. Astfel s-a născut paleta. Odată cu evoluția paletelor și mingile de tenis au suferit diverse modificări. Prima minge de tenis a fost din lemn. După ea a urmat mingea din piele umplută cu material de celuloză. Jocul de tenis a devenit în scurt timp foarte popular, în special în Franța, unde a fost adoptat de familia regală [1].

Evoluția istorică a îmbrăcăminteii de tenis pentru femei

Femeile au început să practice masiv tenisul în 1860. În acea perioadă, cele mai potrivite materiale pentru îmbrăcăminte de tenis erau considerate flanelul și serj-ul – materiale grele și dense.

La primul Wimbledon a fost organizat concursul de single-bărbați, femeilor nu li s-a permis să joace până în 1884, când s-au adăugat probele single pentru femei și dublu pentru bărbați.

În primul an, jucătorii purtau pălării și legături și li se cerea să poarte încălțăminte fără tocuri. Culorile de la Wimbledon au fost întotdeauna violetul și verdele [2].

La primul turneu de Wimbledon, la care au participat femeile, acestea au purtat în calitate de îmbrăcăminte pentru tenis rochiile lungi până la glezne. Prima câștigătoare a acestui turneu, Maud Watson a câștigat primul Wimbledon Ladies' Championship în îmbrăcăminte de culoare albă, determinând pentru multe decenii cromatica predominantă a acestui tip de sport. Popularitatea îmbrăcăminteii albe se datorează capacității acesteia de a camufla urmele umede de transpirație.

În 1905 May Sutton a câștigat renumitul turneu purtând un tricou voluminos care-i aparținea tatălui său. Mânecele scurte ale tricoului au oferit mai multă libertate în mișcare, înlocuind mânecele lungi cu manșete ale rochiilor.

În perioada între 1903 și 1914 din echipamentul pentru tenis feminin au dispărut pălăriile și corsetele. Astfel, în 1919, la primul turneu de tenis organizat după primul război mondial Suzanne Lenglen a intrat în competiție într-o rochie din bumbac, cu lungime redusă, cu mâneci scurte și fără corset.

O altă personalitate care a marcat moda în îmbrăcăminte de tenis a fost Helen Wills, care în 1925 a participat la turneu îmbrăcată într-o bluză albă și fustă în pliuri. În perioadele reci acest set era completat de un cardigan din lână. Tot ea introduce șapca cu cozoroc în echipamentul pentru tenis.

La sfârșitul anilor 1930 îmbrăcăminte devine mai masculinizată, pantalonii fiind înlocuiți de șorturi.

În anii postbelici femeile au început să poarte produse mai feminine, cel mai frecvent acestea apăreau pe corturi în compeuri formate din tricouri cu mâneca scurtă și fuste sau pantaloni scurți.

Prin folosirea materialelor ușoare, care curgeau liber și a pliurilor care îmbunătățeau mobilitatea, Coco Chanel a schimbat pentru totdeauna moda, oferind femeilor articole inspirate din sport și aruncând la gunoi pentru totdeauna sufocantul corset [3].

Cei mai buni designeri parizieni – Chanel, Patou, Lanvin, Vionnet – concepeau produse speciale pentru a fi purtate pe terenurile de tenis. Rochiile pentru tenis erau simple și funcționale: cu talie joasă, de lungimi care variau de la gleznă până la genunchi, erau albe sau roz, făcute din bumbac sau mătase.

Primii care au abdicat de la albul imaculat au fost 8 jucători profesioniști care aparțineau grupării lui Dave Dixon, în 1968. Arthur Ashe, tenisman de culoare, a apărut la Roland Garros, în 1972, într-o bluză de culoare galben-pal, sfidând astfel regulile extrem de stricte de la Paris. În același an, la Wimbledon, Rosemarie Casals era obligată de arbitru să-și schimbe echipamentul, din cauza unui desen de dimensiuni reduse.

Treptat, televiziunea în culori, sprijinită de creatorii de modă care nu găseau suficient de atractive costumele albe, au condiționat apariția culorii în tenis, precum și diversificarea cromaticii utilizate.

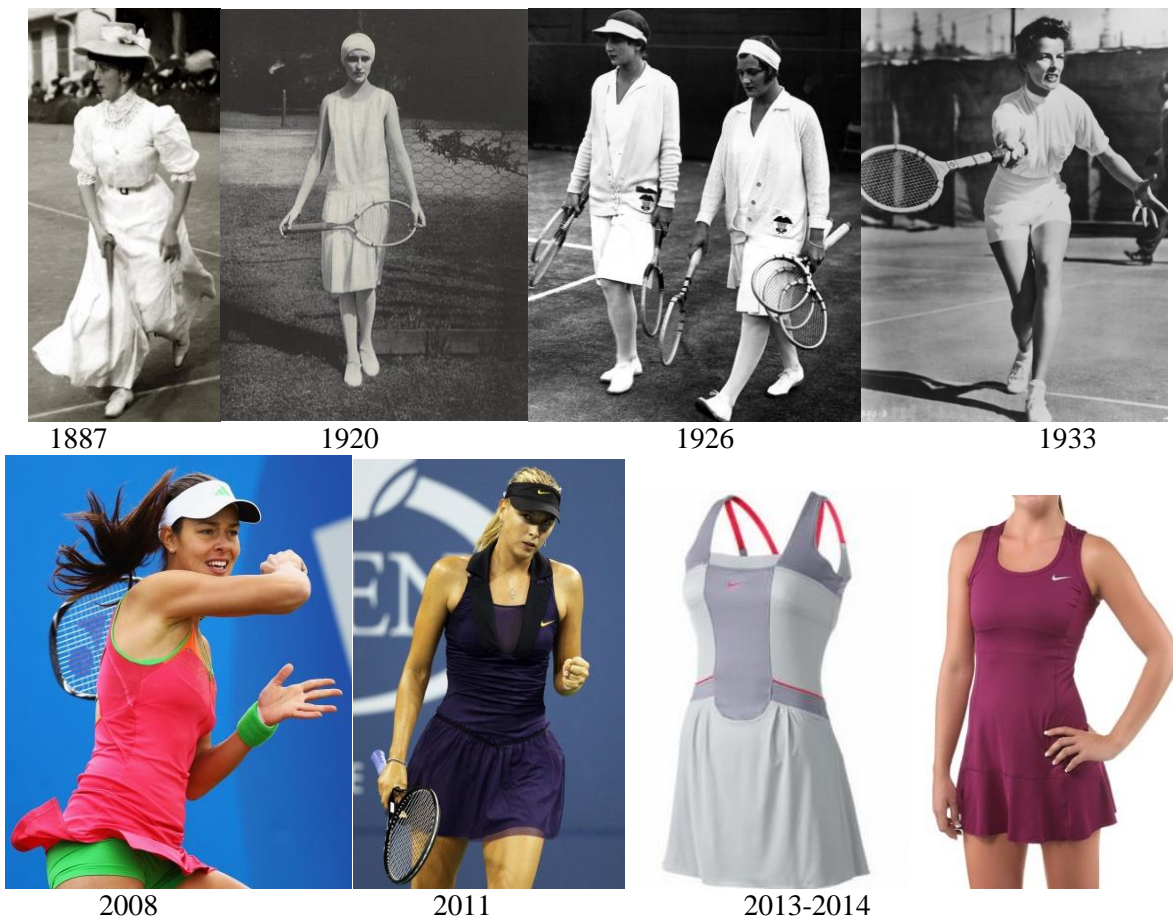

Figura 1. Evoluția îmbrăcămintei în tenisul feminin.

Concluzie

Necâtând la faptul, că astăzi culorile domină sportul, tenisul rămâne în aria sa a sportului alb, aceasta fiind și astăzi culoarea predominantă a îmbrăcămintei sportivilor, indiferent de sex. Forma îmbrăcămintei pentru tenis a suferit, însă, o evoluție spectaculoasă. Astfel, lungimea rochiei s-a modificat de la cea maximală, care acoperea total membrele inferioare, până la minimă, care acoperă doar fesele. Mănecele, lungi la început, mai întâi s-au scurtat, apoi au dispărut complet. S-au modificat și materialele din care se confecționează aceste produse. Astfel, dacă la început se utilizau doar materiale dense din bumbac, astăzi predomină materialele din fibre noi, sintetice, performante.

Bibliografie

1. <http://dolcesport92.blogspot.com/2011/05/istoria-tenisului.html>
2. <http://antrenor-tenisdecamp.ro/istoria-tenisului-de-camp>
3. <http://www.treizecizezero.ro/news/tenisul-sportul-care-a-influentat-fundamental-moda-secolului-xx>